

عنوان مقاله:

اثربخشی طرحواره درمانی بر همدلی عاطفی در زنان متاهل

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سمانه سعادت - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

حسن عبدالله زاده - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی تعیین اثربخشی طرحواره درمانی بر همدلی عاطفی زنان متاهل انجام شد. روش پژوهش: پژوهش حاضر از نوع شبه آزمایشی و با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. نمونه پژوهش شامل ۳۰ نفر از زنان متاهل که در دو گروه آزمایش و کنترل (هر گروه ۱۵ نفر) گمارده شدند. گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای تحت مداخلات طرحواره درمانی قرار گرفت و گروه کنترل مداخله‌ای را دریافت نکرد. برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه همدلی عاطفی دیویس استفاده شد و برای آزمون فرضیه‌های پژوهش از آزمون تحلیل کواریانس استفاده شد. یافته‌ها: با توجه به میزان $F=861/682$ در متغیر همدلی عاطفی، میتوان اینگونه بیان کرد که میان گروه آزمایش و کنترل در پس آزمون تغییرات معناداری مشاهده میشود. نتیجه‌گیری: بر مبنای نتایج میتوان نتیجه گرفت که طرحواره درمانی موجب افزایش همدلی عاطفی شده و استفاده از این روش سودمند به نظر میرسد.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی، همدلی عاطفی، زنان متاهل.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1396845>

